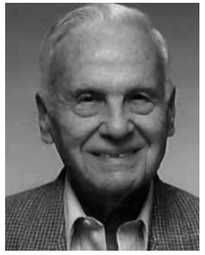

קנין ישראל (ז"ל) ואהובה (ז"ל)

יקירי רמת השרון
לשנת 2003

ילידי רוסיה. תושבי רמת השרון כ-75 שנה. עלו ארצה והגיעו לרמת השרון כילדים, אהובה עם כל משפחתה בשנת 1928, וישראל כבוגר ביה"ס החקלאי "מקווה ישראל" בשנת 1932. בהיותם בני דור הבונים והמייסדים של רמת השרון, חייהם שזורים בהיסטוריה של המושבה. בנו את ביתם מוקף הפרדסים והיו במשך שנים חקלאים מצטיינים. אהובה הייתה "עוטפת" התפוזים בפרדס, וישראל היה אורז ראשי, האחראי על מחסן האריזה כולו. במהלך השנים גידלו גם את התותים המפורסמים של רמת השרון. יחד עם קבוצת חקלאים חתרו ללא לאות להשבחת שיטות החקלאות בכלל ושל גידול התותים בפרט. שניהם היו ספורטאים מצטיינים, וישראל אף הקים את קבוצת הפועל רמת השרון. כאשר שלושת הבנים גדלו, פיתחה אהובה את הכישורים שהיו חבויים בה באמנות והתגלתה כציירת ופסלת מוכשרת. במשך 30 שנה התנדבה במסירות בספרייה הציבורית של רמת השרון.
בתעודת "יקירי רמת השרון" שהוענקה להם בשנת 2003, נאמר: **"אתם עדות חיה לצמיחתה של המושבה, שהפכה לעיר ואם בישראל וגאה בדור ובאנשים כמותכם שהביאונו עד הלום".**

שפירא דני

יקיר רמת השרון
לשנת 2003

נולד בירושלים ב-1925, דור שישי בארץ. גדל בחיפה. תושב רמת השרון למעלה מ-40 שנה. נשוי לשולה (ז"ל), אב לאירית, רונן ועודד וסבא לשמונה. כבר בתור נער התעניין בתעופה והמדריכים בקורס הדאייה עמדו על כישוריו יוצאי הדופן והפנו אותו לקורס טייס אזרחי בחברת "אוירון". שם קיבל רישיון טיס פרטי. במלחמת השחרור השתלב בפעילות האווירית של ה"הגנה", שכללה הצנחת ציוד ותרופות ליישובים הנצורים בסביבות ירושלים ויחיעם. יומיים לפני הכרזת המדינה נשלח לקורס האקדמיה של חיל האוויר הצ'כי, שהכשיר אותו להיות טייס קרב. שירת במהלך 25 שנים בחיל האוויר והשתתף בכל מלחמות ישראל. היה טייס הניסוי הראשי בחיל האוויר, ומאוחר יותר טייס הניסוי הראשי של התעשייה האווירית, שם עבד 17 שנים. ילדיו ממשיכים את דרכו בשחקים. שני הבנים טייסי קרב והבת דיילת בכירה באל על. לאחר פרישתו מהתעשייה האווירית, החל לפעול בהתנדבות בקהילת רמת השרון כמתנדב במשמר האזרחי וכמרצה בהתנדבות לתלמידי בתי הספר התיכוניים בעיר.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2003, נאמר: **"אתה איש משפחה למופת, היית בעל אוהב ומסור לרעייתך שולה ז"ל, והחשוב מכול - בן אדם, חבר טוב ומלא ברגישות ואהבה לזולת".**

ארביב רוזי

יקירת רמת השרון
לשנת 2004

ילידת גרמניה, 1921. נשואה לבילי (ז"ל), אמא לארבעה ילדים. עלתה ארצה בסוף 1938 בקבוצה האחרונה של עליית הנוער. ב-1946 נישאה לקצין בריטי יהודי ונסעה איתו לאנגליה. שם נולדה בתה הבכורה. ב-1951 חזרה ארצה ומאז היא גרה בישראל. המשפחה עברה לרמת השרון ב-1962. רוזי ובעלה ייסדו את סניף אקי"ם רמת השרון ואת המועדון שלו הפועלים עד היום. רוזי ארגנה באזרים שונים, יזמה את ההתרמה השנתית ודאגה שכל הכספים ישמשו לרווחת הילדים. ממשיכה לטפל גם היום, בהרבה אהבה, בבן הזקונים דניאל הלוקה בתסמונת דאון. משקיעה בנכדיה ופעילה נמרצת המקדישה זמנה למען הקהילה. בין השנים 1995 - 2000 סייעה לעולים חדשים בלימוד השפה האנגלית כולל הכנה לבגרות. במשך 11 שנה הייתה פעילה בשי"ל (שרות ייעוץ לאזרח) עד שהמרכז נסגר. התנדבה בסניף הביטוח לאומי לקשישים ברמת השרון כיועצת. קיבלה את "אות הנשיא למתנדב" (1998).

בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2004, נאמר:
"אישה נמרצת ורבת פעלים, עשית רבות למען הקהילה ואת משלבת נתינה מכל הלב, אכפתיות, רגישות ואהבה לזולת הבאים לידי ביטוי בתרומתך לקהילה ובטיפולך המסור והחם בבני משפחתך".

בלקין אראלה

יקירת רמת השרון
לשנת 2004

ילידת ראשון לציון, 1933. שרתה בצה"ל בחיל המודיעין. הייתה בצוות מקימי אוניברסיטת בן גוריון בבאר שבע. תושבת רמת השרון משנת 1966. כיהנה כחברת המועצה במשך שתי קדנציות וכסגנית ראש המועצה במשך 9 שנים. בהיותה מחזיקת תיק החינוך והתרבות יזמה פרויקטים רבים לטובת מערכת החינוך ושדרוגה במושבה. דאגה ליישום האינטגרציה ברמת השרון. יישמה בשנת 1974 את תוכנית חטיבות הביניים. יזמה את הקמת הקונסרבטוריון למוסיקה ופעלה רבות להפעלתו בהצלחה. פעלה לפתיחת גני ילדים, בתי ספר יסודיים, חטיבת ביניים קלמן, אחת מיוזמי הקמת תיכון "אלון", פעלה להקמת אצטדיון נווה מגן ואגודת הספורט. שימשה כמזכירה ומתנדבת במרכז "אנוש", העמותה לבריאות הנפש ברמת השרון. עם צאתה לגמלאות בשנת 1993, התנדבה בעמותת "ביתנו" בבית מלינוב. תרמה, פעלה וקידמה את הקמת המגרש העירוני ללימוד חוקי התחבורה ברחוב קהילת וילנה, להנצחת זכרו של בנה עמית שנהרג בתאונת דרכים. בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2004, נאמר: **"אישיותך הנפלאה, מסירותך, נאמנותך ויכולת הנתינה הענקית מביאה אותך להקדיש זמן רב ומרץ בלתי נדלה לטובת הקהילה. ההתמדה, האכפתיות, האחריות, היוזמה ו"הברק בעיניים" מלווים את פעילותך וכל זאת נעשה מכל הלב בצניעות וענווה המאפיינים אותך".**

פסקין שולה

יקירת רמת השרון
לשנת 2004

ילידת רמת השרון, 1934. בת ונכדה למייסדי רמת השרון. נשואה לשלמה, אימא לשלוש בנות וסבתא לאחד עשר נכדים. אשת חינוך וותיקה. בין היתר שימשה מנהלת ביה"ס "אורנים". פרשה לגמלאות בשנת 1994. פעילה ומתנדבת באופן אינטנסיבי למען רווחת הקהילה בתחומים רבים ומגוונים. חברה בהנהלת ארגון "יד לבנים" ברמת השרון מיום הקמתו במושבה. משתתפת ומפעילה מפגשים של משפחות יד לבנים באזכרות, טקסי זיכרון ואירועי תרבות שונים. חברת מועצת הנשים היישובית מיום הקמתה. חברת הנהלת "ביתנו" בבית מלינוב ומנהלת המכללה הרב תחומית. עומדת בראש ארגון "שורשים" להנצחת מייסדי רמת השרון וותיקיה. יו"ר הנהלת מתנ"ס "אלון" וחברת דירקטוריון בהנהלת רשת המתנ"סים ברמת השרון. פעילה ויוזמת פעילויות תרבותיות וחינוכיות כמו תערוכת "השכונה שלנו", היסטוריית וותיקי רמת השרון ממלחמת העצמאות ועד היום, "היום הירוק", אירוע קהילתי לכל המשפחה בט"ו בשבט מדי שנה ועוד. חברה פעילה בוועדת מל"ח. חברה בצוות ההיגוי של בית המתנדב ע"ש כרמלה אבן עזרא. בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2004, נאמר: **"אשת חיל אמיתית, נמרצת, רבת פעלים, רגישה לאוכלוסיות חלשות ודמותך משמשת מודל נתינה אמיתית מכל הלב. את משלבת פעילות התנדבותית ענפה למען הקהילה בצד טיפול במסירות ובחום במשפחתך".**

פרצוב מיכאל ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 2004

יליד פולין, 1919. סיים לימודיו ועבד כמורה באחד הכפרים באזור מגוריו. בשנת 1940 התגייס לצבא האדום ושירת בלנינגרד בחיל התותחנים. ביוני 1941 בקרבות נגד הגרמנים, נפצע קשה ונלקח בשבי. הצליח לברוח והצטרף לפרטיזנים. בשנת 1944 התגייס שוב לצבא הרוסי מרצונו ואף לקח חלק בשחרור ורשה ובכיבוש ברלין. קיבל את עיטור ה"כוכב האדום". ביולי 1947 עלה על אוניית המעפילים המפורסמת "אקסודוס"(יציאת אירופה) שנתפסה ע"י הבריטים וגורשה חזרה לצרפת. בתחילת 1948 עלה ארצה באופן לגלי. ב - 1950 התחיל לעבוד בכפר הירוק כמורה. ב-1955 עבר לביה"ס אוסישקין ברמת השרון ו-4 שנים מאוחר יותר התמנה למנהל ביה"ס התיכון המקצועי. ב-1968 הוסב שם ביה"ס לתיכון ע"ש רוטברג ובאותה שנה קיבל מיכאל את פרס החינוך. בנוסף לעבודתו כמורה, התנדב בערבים ללמד נערים ומבוגרים בשכונת מורשה. הדריך בהתנדבות גם חוג מקרא במערב המושבה וכאשר נוסדה עמותת "ביתנו" לגמלאים, שימש שם כחבר הנהלה מראשית הקמתה ומדריך בפועל. מיכאל נושא על חזהו 11 עיטורי גבורה ממלחמת העולם השנייה וממלחמות ישראל.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2004, נאמר: **"איש רב פעלים, תרמת מכישרונך ויכולתך למערכת החינוך ברמת השרון, ופעילותך ההתנדבותית למען גמלאי רמת השרון נעשתה בהתמדה וביסודיות מכל הלב".**

הרב צוברי מנשה

יקיר רמת השרון
לשנת 2004

יליד תימן, 1933. עלה ארצה בשנת 1949. נשוי לשמחה ואב לעשרה ילדים. הגיע בצעירותו למעברת רמת השרון. עבד בחקלאות במשך 14 שנה ואח"כ עבד שנים רבות כאב הבית של ביה"ס "רוטברג", ואח"כ של ביה"ס "אור השחר" ברמת השרון. גמלאי של העירייה. זכה פעמיים בתואר "עובד מצטיין" ואף הוזמן לבית הנשיא לקבלת תואר "עובד מצטיין ארצי". לאחר שעות עבודתו היה מלמד תורה בבית הכנסת ילדים בכל הגילאים ללא כל תמורה, והוא עושה זאת עד היום. מכין ילדים לבר המצווה שלהם ללא תשלום. עוזר לזוגות נשואים שמצבם הכלכלי אינו שפיר. מופיע בבתי אבלים, מנחם ומעודד. מנחה ועוזר בכל הכנסת ספר תורה לבתי כנסת. מנשה הוא דמות מוכרת מאד בשכונת מורשה. דורות רבים של ילדי רמת השרון גדלו על תורתו ועל ערכיו. אצלו עזרה לזולת אינה סיסמא אלא דרך חיים, גם אם זה דורש ממנו להגיע למקומות מרוחקים.
בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2004, נאמר: "**אתה אדם מיוחד שהנתינה לזולת היא עבורו דרך חיים. אתה תורם ופועל רבות למען הקהילה ולמען משפחתך".**

ציון דבורה

יקירת רמת השרון
לשנת 2004

ילידת ירושלים, 1930. דור שביעי בארץ. נכדה לבית משפח' שניאורסון (צאצאי הרב שניאור זלמן מלאדי). תושבת רמת השרון משנת 1967. שירתה בצה"ל כסמלת סעד בבית חולים תל השומר. בשנת 1971 החלה לעבוד במועצת רמת השרון כמנהלת לשכת ראש המועצה (פסח בלקין) וכממלאת מקום מזכיר המועצה במשך כשנה. בשנת 1979 הקימה את מחלקת הנכסים של מועצת רמת השרון ושימשה כמנהלת המחלקה במשך 19 שנה. עבדה תחת 4 ראשי מועצה וקיבלה בשנת 1990 מראש המועצה אפרים חירם את התואר "עובדת מצטיינת". לאחר יציאתה לפנסיה בשנת 1994, המשיכה בתפקידה 4 שנים נוספות. עבדה ביעילות, באדיבות ובמסירות יוצאת דופן. איתרה נכסים רבים המשמשים עד היום לטובת הציבור ברמת השרון. מאז יציאתה לגמלאות פועלת דבורה בהתנדבות ותורמת מזמנה למען הפרט.
בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2004, נאמר: **"פעלת במסירות רבה ותרמת רבות לתושבי רמת השרון במסגרת תפקידך כמנהלת מחלקת הנכסים בעיר. בנוסף את משמשת דוגמא אישית לנתינה ולעזרה לזולת בתרומתך המבורכת לטובת הפרט".**

פרופ' אהרונסון נדב

יקיר רמת השרון
לשנת 2005

יליד תל-אביב, 1934. נשוי לעדה ואב לערן, עירית ויעל. סבא לחמישה נכדים. תושב רמת השרון משנת 1967. בשנת 1952 התגייס לצה"ל ושירת בנח"ל. בשנת 1961 סיים תואר ראשון בפקולטה לחקלאות, האוניברסיטה העברית ירושלים. תואר שני הוענק לו מאוניברסיטת קליפורניה, כאשר עבודת המחקר הייתה בתחום בידוד וזיהוי חומרים רעילים בפירות וירקות. את התואר השלישי השלים באוניברסיטה העברית ירושלים. עבודתו התמקדה בפיתוח שיטות אנליטיות לזיהוי ואיפיון חומרי הדברה בקרקע. בין השנים 1965- 1970 פרופ' אהרונסון הקים וניהל את המחלקה לשאריות חומרי הדברה במשרד החקלאות. ייסד את המחלקה לכימיה סביבתית במינהל המחקר החקלאי בבית דגן. בשנת 1990 מונה לדרגת פרופסור באוניברסיטה העברית בירושלים. שימש במשך 18 שנה כמרצה בפקולטה לחקלאות ברחובות. בשנת 1997 פרש לגמלאות. משנת 1998 הוא פעיל בהתנדבות ברמת השרון לבחינת השפעת הזיהום התעשייתי, שמקורו בתע"ש, על איכות מי התהום ומי שתייה ברמת השרון.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2005, נאמר: **"על פעילותך ההתנדבותית המסורה למען שמירה על איכות המים והקרקע ברמת השרון ועל תרומתך הייחודית למאבק העירייה לחיבור מערכת המים העירונית למוביל הארצי - יישר כוח".**

גור ישראל

יקיר רמת השרון
לשנת 2005

יליד הארץ, 1932. נשוי, אב לבן ובת וסבא לשבעה נכדים. גדל במגדיאל. התגייס לצה"ל בשנת 1950. שירת בנח"ל בהכשרה בקבוצת כנרת ואח"כ עד 1954 בקיבוץ משמר דוד. בין השנים 1956-1959 היה מנהל עבודה בבניין בקיבוץ מעגן מיכאל. אח"כ עבד בתפקידי ניהול בבנק לאומי במשך שנים רבות. תושב רמת השרון מ-1983. עוד בשנת 1981 התחיל בהתנדבות כ"אח בוגר" ל-3 בנים יתומים מאב. את שלושתם העלה לבר מצווה, ליווה לבקו"ם לגיוס לצה"ל, ושניים מהם הוביל לחופה. ממשיך את הקשר איתם ומשפחותיהם עד היום. פרש לגמלאות מבנק לאומי בשנת 1997 והרחיב את הפעילות ההתנדבותית ברמה"ש: ישראל מתנדב ב"כפר עופרים", כפר לבוגרים אוטיסטים, מבקר אצל הורים שכולים (דרך משרד הביטחון), מלווה נערה נכה לטיפולים, מבקר אצל מבוגרים בביתם ומשוחח עימם ואף מסייע לנזקקים תושבי העיר בעניינים עם משרדי ממשלה ומוסדות ציבוריים.

בטקס, בו הוענק לו תואר "יקיר רמת השרון" בשנת 2005, נאמר:
" אתה אדם מיוחד והנתינה היא דרך חיים עבורך. אתה רגיש לאוכלוסיות חלשות, סובלני וקשוב לזולת ובעל חוש צדק חברתי מפותח. ההתמדה, המסירות והמחויבות העצומה מאפיינים את כל פעילותיך והם מלווים באנושיות, חום ואהבה לזולת".

יוסף רחל

יקירת רמת השרון
לשנת 2005

ילידת עיראק, 1931. בגיל 17 עלתה ארצה עם משפחתה והגיעה למעברת רמת השרון בשנת 1951. משם עברה המשפחה לשכונת מורשה. רחל התחתנה בגיל 20 והקימה בית. היא אמא לחמישה ילדים וסבתא לתשעה נכדים ונין. את פעילותה ההתנדבותית החלה במתנ"ס "אלי כהן" כרכזת מועדון הקשישות. לקחה חלק מרכזי במשך 6 שנים בפרויקט "שכונה תומכת חן" במתנ"ס אלי כהן ובמתנ"ס קריית הצעירים. ארגנה הרצאות, יצאה עם הקשישים לטיולים, ארגנה מסיבות וליוותה קשישים לקופת חולים ולסידורים אחרים. הצטרפה כחברת הנהלה במתנ"ס "אלי כהן" והקדישה שעות רבות לפעילותה הציבורית. הייתה מעורבת מידי שנה באירוע "סוכת עדות". במהלך השנה הייתה שותפה לתכנון ימי כיף יישוביים לגיל הזהב ולהבאת הקשישים לאירוע. בנוסף רחל פעילה בהתנדבות גם ב"וועד למען החייל", שם היא יוזמת ושותפה פעילה לארגון התרמות, בזארים וכל הנדרש לעזרה לחיילים. לאחרונה הוסיפה עוד התנדבות גם בבית חם של חב"ד.
בתעודת "יקירת רמת השרון" שהוענקה לה בשנת 2005, נאמר: **"את אישה צנועה וענווה התורמת באהבה לקהילה ואף מרגישה נתרמת מכך. אצלך עזרה לזולת איננה סתם סיסמא, אלא צורך אמיתי."**

עמי אסתר

יקירת רמת השרון
לשנת 2005

ילידת ירושלים, 1924. אלמנה ואימא לשני ילדים. תושבת רמת השרון משנת 1960. מצעירותה אהבה לטפל בילדים ולכן המשיכה את לימודיה והפכה לגננת. במקצוע זה עבדה במשך כ-30 שנה וחינכה דורות רבים של ילדים. עם צאתה לגמלאות החלה בפעילות התנדבותית בעיר. משנת 1985, עם פתיחת מרכז היום לקשיש, הגיעה אסתר מדי שבוע לעזור לטפל בקשישים. היא עושה זאת עד היום במסירות, חריצות ואחריות רבה. אסתר איננה מסתפקת בכך ומביאה למקום את מעשי ידיה: עוגות, לפתנים ומיני מאכלים. היא שומרת על קשר עם הקשישים החולים ודורשת בשלומם. לא פעם נהגה להזמין קשישים עירים לשולחן המשפחה בימי חג. כשבעלה של אסתר, מרדכי ז"ל, היה בחיים, אמצו בני הזוג חייל בודד, שעבר לגור בבית המשפחה שדאגה לכל מחסורו. בנוסף, במשך שנים אימצה אסתר קשישה עירית, ארחה אותה בביתה ושימשה לה משענת חברתית. בשנת 1995 העניק לה ארגון ה"ליונס" את אות ארגון ה"ליונס" "למתנדב" על פועלה המתמשך למען הקהילה.
בטקס בו הוענק לה "אות יקירת רמת השרון" בשנת 2005, נאמר: **"הנך אישה נמרצת ורבת פעלים, עשית רבות למען הקהילה ואת משלבת נתינה מכל הלב, רגישות, אכפתיות ואהבה לזולת הבאים לידי ביטוי בתרומתך לקהילה ולפרט".**

קיפניס שי

יקיר רמת השרון
לשנת 2005

יליד ראשון לציון, 1925. התחנך בכפר הנוער בן שמן. בן 17 התגייס לפלמ"ח ובמלחמת העצמאות פיקד על היאחזות הפלמ"ח "ג'יב יוסף", (כיום קיבוץ עמיעד) ונפצע בניסיון הפריצה של השיירה למנרה הנצורה. במרץ 1950 גויס לנח"ל כמפקד ומדריך והמשיך במשך 20 שנה בתפקידי פיקוד ומטה בצה"ל. בשנת 1962 בנה את ביתו ברמת השרון עם רעייתו ציונה ושלושת ילדיו. השתחרר מצה"ל בשנת 1970 בדרגת סא"ל. את פעילותו הציבורית ברמת השרון החל כאשר התמנה למנהל מחלקת תרבות נוער וספורט במועצה המקומית. היה חבר מזכירות מועצת הפועלים, שותף פעיל בהקמת רשת המתנ"סים כחבר הנהלה ולאחר מכן כיו"ר המרכזים הקהילתיים בעיר. כיהן כיו"ר הנהלת "צוות" רמת השרון ויו"ר הסתדרות הגמלאים. נבחר למועצה המקומית כנציג הגמלאים וכיהן כיו"ר הנהלת עמותת "ביתנו" בהתנדבות במשך 11 שנים.

בטקס בו הוענקה לו תעודת "יקיר רמת השרון", בשנת 2005, נאמר:
"**את חייו הציבוריים הקדיש שי לתחומים רבים בעיר, אולם הנושא הקרוב ביותר לליבו היו הגמלאים, ופעילותו הציבורית וההתנדבותית נעשתה מתוך אכפתיות אמיתית ורצון לשפר את איכות חיי גמלאי העיר".**

שגב הני

יקירת רמת השרון
לשנת 2005

ילידת גרמניה, 1933. אלמנה ואמא לארבעה. עלתה ארצה בגיל שנתיים. תושבת רמת השרון משנת 1955. בשנת 1982 הצטרפה להנהלת מתנ"ס הצעירים ויזמה פעילויות רבות בעיקר לגילאים המבוגרים. גם היום היא פעילה כמעט מדי יום במתנ"ס. היא מרכזת את מועדון הקשישים בקריית הצעירים ומהווה כתובת מרכזית עבור הקשישים באזור. הני מסייעת בכל התוכניות הקשורות לגיל המבוגר, טיולים, הצגות לקשישים, מסיבות בחגים ועוד. היא שותפה לתכנון תוכניות התרבות של תלמידות תהיל"ה במתנ"ס. היא מתנדבת גם בעמותת "מעלה" המפעילה חנות בגד-קפה לטובת משפחות נזקקות. הני, אלמנת צה"ל וסבתא שכולה, מתנדבת גם בסניף "יד לבנים" רמת השרון. על פעילויותיה זכתה לתשבחות רבות.

בטקס הענקת אות "יקירת רמת השרון" בשנת 2005 נאמר על הני שגב: **"אישיותך הנפלאה, מסירותך, חיוניותך והנכונות לעזור בכל מה שרק נדרש, מביאים אותך להקדיש זמן רב וכוחות רבים לטובת הקהילה. את צנועה, נעימת הליכות, אופטימית ומשרה סביבך אווירה נעימה. את משמשת מודל לנתינה אמיתית מהלב ללא כל אינטרס אישי".**

ד"ר ארד יצחק (טולקה)

יקיר רמת השרון
לשנת 2006

יליד ליטא, 1926. נשוי למיכל, אב לשלושה ילדים, סבא לתשעה נכדים ושלושה נינים. הוריו נספו בשואה. הוא הצליח להימלט ולהיות ממכונני המחתרת היהודית הלוחמת בגטו וילנה. לחם כפרטיזן ביערות ליטא, בלרוס ופולין. התמחה בחבלה ולוחמת גרילה. ב- 1945 עלה לישראל באוניית המעפילים "חנה סנש". הצטרף לפלמ"ח ויישם מניסיונו בתורת החבלה. היה קצין חבלה ראשי של הגדוד החמישי בחטיבת "הראל" ואח"כ מפקד הגדוד. היה מפורצי הדרך ולוחמי השיירות לירושלים. המשיך בשירות קבע בצה"ל ושימש מפקד ביה"ס לשריון, קצין אג"מ של גייסות השריון, ראש מה"ד אימונים במטכ"ל וראש מטה בפיקוד הצפון. קצין חינוך ראשי בתקופת מלחמת ההתשה. השתחרר מצה"ל בדרגת תת-אלוף. ב-1972 התמנה ליו"ר הנהלת יד ושם וניהל את המוסד במשך 21 שנה. בעל תואר דוקטור לפילוסופיה. פיתח מפעל עצום של כתיבת קורות ותולדות שואת יהודי אירופה. פרסם ספרים רבים, מאמרים ומחקרים שתורגמו לשפות זרות. פועל להנחלת מורשת השואה לתלמידים ולגמלאים ברמת השרון.

בטקס בו הוענק לו תואר "יקיר רמת השרון", נאמר: **"יצחק הוא אדם משכמו ומעלה, קורות חייו המרתקים שזורים בהיסטוריה של עם ישראל ובתולדות המדינה. אדם מיוחד, נמרץ ורב פעלים ודמותו משמשת דוגמא ומופת ל"ישראלי היפה".**

כוכבא שמשון

יקיר רמת השרון
לשנת 2006

יליד אוסטריה, 1929, בן יחיד להוריו. עלה ארצה בשנת 1936. שמשון למד בביה"ס תחכמוני בת"א והמשיך בלימודי ערב בגימנסיה טכנית מונטיפיורי. ביום עבד כחניך בתחום מנועי חשמל, והדריך בשבט צופי העדה (דתיים). מאוחר יותר הצטרף לגדודי הנוער של ה"הגנה" ומשם לפלוגה הדתית של חי"ש ת"א. את ציפורה, רעייתו, הכיר במבצע העלייה לבירייה ב-1944. שניהם היו אז בני 16. צפורה ושמשון נישאו ב-1950 ונולדו להם בת ובן. בערבים המשיך שמשון ללמוד קורסים שונים. בשנות החמישים לחיין טיפל שמשון באביו וזוגתו שסירבו להיכנס לבית אבות. שמשון הגיע אז למסקנה כי ניתן להזדקן בכבוד גם בבית עם קצת עזרה, והחליט להקים מערכת שתספק שירותים ומסגרת איכותית לפעילויות ותכנים לגיל הזהב. עם חברים נוספים הקים את עמותת "גיל לגיל" שהפכה בהמשך לעמותת "ביתנו". בשנת 1991 התנדב לכהן כגזבר העמותה. בשנת 1996 מונה למנכ"ל העמותה, תפקיד אותו עזב ב-2000 לטובת אתגר חדש בעמותה. כיום משמש כחבר הנהלת העמותה.

בטקס בו הוענק לשמשון התואר "יקיר רמת השרון", נאמר: **"תרמת במשך שנים רבות מזמנך וכישוריך לציבור הגמלאים ברמה"ש. הפכת לכוח בולט ומרכזי בניהול וניווט עמותת "ביתנו" ותרמת רבות להצלחתה ולהפיכתה למודל לחיקוי בכל הארץ".**

ספיר שאול

יקיר רמת השרון
לשנת 2006

יליד סוריה, 1928. עלה ארצה בשנת 1931. נשוי ללאה, אב לעדה ולאבשלום. גויס לפלמ"ח בשנת 1944 עם הכשרת הנוער העובד לטירונות, שם עסק בהברחת עולים מלבנון וסוריה לארץ. שאול השתתף בהורדת עולים מאניות מעפילים בחופי קיסריה, נתניה וחדרה. ב-1945 היה פעיל בליל הגשרים. ב- 1948 פוצץ את תחנת המוניות אל-עלמיין שבחיפה, שעסקה בהברחת נשק לערבים. עם הכרזת המדינה עבר לשרת בחטיבת הנגב. השתתף בקרבות מלחמת העצמאות, שירת בכל מלחמות ישראל, כולל מלחמת שלום הגליל בהתנדבות. תושב רמת השרון משנת 1960. היה חבר מועצת רמת השרון כ-6 שנים בתפקידים שונים. הקים עם ראומה וויצמן את סניף תנועת הצופים בנווה מגן. פעיל ב"וועד למען החייל". פעל להקמת תחנת משטרה במורשה ואח"כ את תחנת המשטרה ברחוב טרומפלדור. הקים את העמותה למען השוטר, בה הוא פעיל כ-30 שנה. כיום שאול בעל חברה מסחרית ליבוא ויצוא של ציוד למתקני גז והקמתם.

בתעודת "יקיר רמת השרון" שהוענקה לו בשנת 2006, נאמר: "**על הנתינה האמיצה למען המדינה, על פעילותך הציבורית וההתנדבותית הענפה למען הקהילה ועל תרומתך המרשימה למשטרה. יישר כוח !"**

פליקסברודט מלי

יקירת רמת השרון
לשנת 2006

ילידת לבנון, 1929. נשואה לדב, אמא לארבעה וסבתא לחמישה נכדים ונין. עלתה ארצה בשנת 1933, עם אחות ושני אחים, ללא הורים, כשהם חוצים ברגל את הגבול. תושבת רמת השרון מ-1960. גידלה ארבעה ילדים ועסקה באופנה בבית. ב-1978 עשתה הסבה מקצועית לחינוך. עבדה במחלקת החינוך בעיר, בחינוך המשלים ובשירות הפסיכולוגי. ב-1980 סיימה לימודי תעודה במדרשה לאמנות, התמחות באמייל וויטראז'. מלי מתנדבת משנת 1974. פעלה בנתניה למען עולים מאתיופיה, עבדה ברשת המתנ"סים בתפקידים שונים והייתה רכזת חוגים במועדון קשישים בת"א. בשנים האחרונות היא חברה בקהילת "דרכי נועם" ליהדות מתקדמת ונרתמת לחלוקת מזון לנזקקים לקראת חג הפסח. חודשים רבים סייעה לנכה מוגבל, אירחה לו לחברה והקלה על בדידותו. מלי נותנת בהתנדבות עד היום שיעורי עזר לילדים בבי"ס יסודי הזקוקים לתגבור. יצירות אמייל וויטראז' שלה הוענקו כשי לתורמים אורחים שביקרו ברמת השרון, כולל ראש הממשלה דאז, יצחק שמיר. מלי עסקה גם בעזרה בשילוב אומנות לתלמידים בבתי ספר ולמוגבלים בביתם. בנוסף, אירחה מלי בביתה, בזמן מלחמת לבנון השניה, משפחת יוצאי צד"ל מנהריה.

בטקס בו הוענק לה תואר "יקירת רמת השרון", בשנת 2006, נאמר: **"אישיותך המקסימה, מסירותך והנכונות לעזור בכל מה שרק נדרש, מביאים אותך להקדיש זמן רב ואנרגיה לטובת הקהילה. את צנועה, נעימת הליכות, אופטימית ומשמשת מודל לנתינה אמיתית מתוך הלב".**

ד"ר קפלן בבט

יקירת רמת השרון
לשנת 2006

ילידת דרום אפריקה, 1934. נשואה למוריס (ז"ל), אמא לאנדי, ניקי ובועז וסבתא לשישה נכדים. בעלת תואר דוקטורט בחינוך מאוניברסיטת קולומביה פסיפיק, קליפורניה ארה"ב. בעלת תואר MA בתרפיה באומנויות מלסלי קולג', בוסטון. תושבת רמת השרון משנת 1962. ממייסדות ארגון "אנוש" ברמת השרון. הייתה חברת הנהלת הסניף ולקחה חלק בקבוצת התמיכה להורים נפגעי נפש. חברה במועצת נשים יישובית בשלוש השנים האחרונות. התנדבה בעבר למשמר האזרחי. יזמה וממשיכה גם היום תוכנית ניסיונית ללימוד אנגלית לילדים בגילאי 4-5 באמצעות שירה וריקוד במועדונית נרקיס. חברת וועד משנת 1997 ב"עזרה" רמת השרון (ארגון תושבים דוברי אנגלית המתמקד בפרויקטים סוציאליים בעיר). במסגרת פעילותה היא אחראית לארגון הקונצרט השנתי ומאתרת מרצים שונים הפועלים בהתנדבות. קיבלה אות הצטיינות מארגון "עזרה" כ"מתנדבת למופת" בשנת 2001.

בטקס בו הוענק לה התואר "יקירת רמת השרון", נאמר: **"את אישה נמרצת ורבת פעלים. עשית רבות למען הקהילה ואת משלבת נתינה מכל הלב עם רגישות, אכפתיות ואהבת האדם הבאים לידי ביטוי בתרומתך הברוכה לקהילה".**

שמואל אליעזר

יקיר רמת השרון
לשנת 2006

יליד עיראק, 1931. עלה ארצה בשנת 1951. בצעירותו לחם בעיראק במחתרת במאבק לתקומת מדינת ישראל ועל כך הוענק לו בשנת 2000 עיטור לוחמי המדינה (עלה). נמנה בין המורים הוותיקים ביותר ברמת השרון. עסק בהוראה במשך 40 שנה ברציפות. עבד כמורה ומחנך בבתי ספר יסודיים ובחטיבות הביניים. חינך שני דורות של תלמידים בעיר. בתקופת המעברות לימד עולים חדשים במסגרת הנחלת הלשון למבוגרים. לימד בהתנדבות נכי צה"ל, נכים, אלמנות ותלמידים נזקקים ברמת השרון. התנדב כמפקד הג"א בביה"ס היסודי ע"ש "אלי כהן" במורשה וסייע לתלמידים בהתנדבות. לאות הוקרה על מסירותו בעבודה הוענקו לו ממשרד החינוך שתי מלגות ללמוד באוניברסיטה. ייסד ספריה מוחשבת בביה"ס ע"ש "אלי כהן" ובביה"ס "גולן", וכן בבית חם של חב"ד. תרם את ספריו הפרטיים לספריית צה"ל בתל-אביב. לאחרונה הוא תומך ומבקר שלוש פעמים בשבוע מורה גמלאי בודד.

בטקס בו הוענק לו תואר "יקיר רמת השרון", נאמר: "**פעלת במסירות רבה ותרמת מכישרונך ויכולותיך למערכת החינוך ברמת השרון. חינכת שני דורות של תלמידים בעיר. אתה תורם רבות למען הקהילה והפרט, ופעילותך ההתנדבותית נעשית בצניעות ובעוונה המאפיינים אותך".**

בן-טובים אריאל

יקיר רמת השרון
לשנת 2007

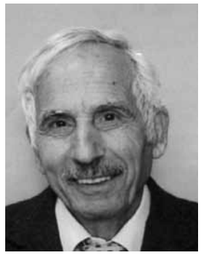
יליד איטליה, 1937. עלה ארצה ב-1938. גדל והתחנך ברחובות. שירת בצה"ל בחטיבת גולני. תושב רמת השרון מזה 35 שנים. נשוי, אב לשלושה וסבא לחמישה. פעילותו ההתנדבותית החלה עוד כאשר כיהן כמנכ"ל מפעל התרופות "אביק", במועצה לישראל יפה, בהתאחדות התעשיינים וב"אורט ישראל". אריאל פעיל בהתנדבות בקהילת רמת השרון משנת 1998. פעילותו ההתנדבותית החלה כנאמן הליכה, בהובלת קבוצת הליכה בעיר. אח"כ הצטרף לרשת המתנ"סים כרכז תחום השמת מתנדבים, תפקיד בו הוביל וגייס מתנדבים מהיישוב ושיבצם לתחומי עשייה התנדבותיים בעיר. הוא מכהן כחבר הנהלת רשת המתנ"סים, חבר בוועדת הכספים ויו"ר ועדת גיוס משאבים. יזם, הקים והפעיל מחסן ריהוט יד שנייה, יזם מבצע סיוד בתי קשישים לחג הפסח, והיה פעיל בתכנון הפעלת קורס נאמני איכות הסביבה. בין השנים 2002-2004 כיהן כיו"ר עמותת א.ל.ה. (העמותה למען האזרח הותיק). בתקופת כהונתו נחנך ב"מרכז יום לקשיש" גן שבעת המינים. משנת 2007 הוא פעיל בעמותת "ביתנו".
בטקס בו הוענק לו תואר "יקיר רמת השרון" בשנת 2007 , נאמר:
"אישיותך משלבת מנהיגות ונחרצות יחד עם נועם הליכות, סבלנות וענווה. ההתמדה, המסירות, הרגישות החברתית והמחויבות העצומה מאפיינים את כל פעילותך ואתה משמש מודל חיקוי לעשייה התנדבותית בעיר".

בראלי נונה

יקירת רמת השרון
לשנת 2007

ילידת רוסיה, 1924. גדלה בבסרביה עד גיל 17. עלתה ארצה ב-1941, ברכבת מאיסטנבול דרך סוריה ולבנון עד ראש הנקרה. נישאה ב-1947 לשבתאי המרמן, חייל משוחרר מהצבא הבריטי. הם שינו שמם לבראלי וגרו זמנית ברמת גן. כבר אז החלה נונה את פעילותה ההתנדבותית: אספה למשפחתה נערה ניצולת שואה שחלקה חדר עם שתי בנותיה. בשנת 1955 עברה משפחת בראלי לרמת השרון. נונה החלה לעבוד בלשכת הקשר עם יהדות בריה"מ (לימים "נתיב"). מאוחר יותר עבדה במשרד ראש הממשלה בטיפול ועזרה לעולים שתרמו לביטחון המדינה. נונה יצאה לגמלאות בשנת 1984. המשיכה לסייע למשפחות עולים, וכאשר החלה העלייה הגדולה של יהודי בריה"מ, שילבה את אהבתה הגדולה למוסיקה ולאופרה, עם דאגתה לעולים תוך התמקדות במוסיקאים עולים. היא העמידה לרשותם את ביתה ששימש במה להופעות. גייסה עבורם קהל ותרומות וארגנה קונצרטים לאמנים עולים במתנ"ס נווה מגן ובבית יד לבנים. במשך 22 שנים מדי יום חמישי העבירה נונה חוג לגמלאים בביתה. במפגשים נהנו המשתתפים מהרצאות וסרטים בנושאי אופרות של גדולי המלחינים. נונה פעלה רבות לקידום המוסיקה גם בקרב הילדים והיא מעבירה פעילות העשרה בתחום המוסיקה הקלאסית במתנ"ס "אלי כהן".
בטקס בו הוענק לה התואר "יקירת רמת השרון", נאמר: **"אישיותך הנפלאה, חיוניותך ורגישותך מביאים אותך לתרום באהבה לקהילה. יוזמותייך, מסירותך והתמדתך משמשים כמודל לנתינה אמיתית מהלב".**

גבאי יחזקאל

יקיר רמת השרון
לשנת 2007

יליד עיראק, 1934. בן לאסיר ציון, עובדיה גבאי הי"ד, שנאסר בעיראק, עונה ונפטר בבית הכלא. יחזקאל עלה ארצה עם אימו ואחיו הקטן, בשנת 1950, והוא בן 16. הם הגיעו למעברת רמת השרון, ובעל כורחו הופך יחזקאל הנער למפרנס היחיד של המשפחה. יחזקאל עבד בהקמת אוהלים וצריפים במעברת רמת השרון. מאוחר יותר עבד בעיריית רמת השרון כמנהל מחלקת חוצות העיר. את התנדבותו הראשונה החל בשנת 1962, כאשר שכונת מורשה הייתה בהתהוותה ונבנה בה מועדון טכני לבני הנוער לפעילות אחה"צ. יחזקאל הקדיש את זמנו, מרצו והידע הטכני שלו ולימד את בני הנוער גילוף בעץ ובניית דגמים של מטוסים, ספינות וכלים אחרים. ב-1967 נבחר לוועד ההורים בגן הילדים "מרגנית" במורשה, ואח"כ היה חבר בוועד ההורים המרכזי והארצי ותרם רבות לרווחת התלמידים. מאוחר יותר נבחר כחבר בוועדת החינוך. היה פעיל בפרויקט שיקום שכונות ובשנים האחרונות הוא מתנדב ב"אגודה למלחמה בסרטן". לאחרונה הוא מדריך ילדים בהנחת תפילין בבתי כנסת.

בטקס בו הוענק לו התואר "יקיר רמת השרון", נאמר: **"אתה רואה בעשייה למען הדור הבא שליחות למען חברה טובה יותר. פעילותך ההתנדבותית נעשית בשקט, בצניעות ובהרבה אהבה".**

דליות ישעיהו (שייקה)

יקיר רמת השרון
לשנת 2007

יליד פתח תקווה, 1936. נשוי למרים, אב לשלושה ילדים וסבא לשישה נכדים. גדל על ערכי תנועת העבודה, הציונות וחשיבות הנתינה לזולת ולחברה. ב-1954 התגייס לצה"ל. שירת בהנדסה קרבית, נשלח לקורסי מכי"ם, קצינים, קציני הנדסה ונשאר להדריך בבסיס ההדרכה בתחומי חבלה, מיקוש והנדסה שדה. תושב רמת השרון כ-34 שנה. בשנת 1962 הוצע לו לקטוע קריירה מבטיחה בצבא ולהתנדב ליחידה אזרחית ממודרת במשרד ראש הממשלה. במשך למעלה משני עשורים שירת ב"מוסד" ועשה מטעמו שנים ארוכות מעבר לים. עבר השתלמויות ייעודיות שונות ולימודי מנהל עסקים, והפך לדמות ידועה ומוכרת בקהילת המודיעין הישראלית. ב-1983 פרש לטובת עסקים פרטיים והקים חברת ייעוץ לגופים כלכליים בינ"ל, אך נרתם בהתנדבות להקמת המרכז למורשת המודיעין (מל"מ) ברמה"ש, שבא להנציח את חללי קהילת המודיעין ולהנחיל את מורשת הנופלים. שייקה לקח על עצמו את תפקיד מנכ"ל המל"מ ועם פרישתו מתפקיד זה, המשיך כחבר הנהלה. משמש גם כחבר הוועד המנהל ב"ליגה נגד השמצה", עמותת "הפלס" ועוד.

בטקס שבו הוענק לו תואר "יקיר רמת השרון", נאמר: **"תרמת במשך שנים רבות מכישוריך ויכולותיך למדינה ולקהילת המודיעין. בזכות פעילותך הנמרצת הוקם המל"מ, המנציח את חללי קהילת המודיעין ובאמצעותו סייעת גם לקהילת רמת השרון".**

ירון אראלה

יקירת רמת השרון
לשנת 2007

ילידת הארץ, 1931. נשואה לחיים, אם ליורם, אהוד (ז"ל) ואבירם, וסבתא לשישה נכדים. התנדבה ל"הגנה" ושירתה כקשרית. בשנת 1950 התגייסה לצה"ל ובשנת 1952 נישאה לחיים, איש חיל האוויר ממתנדבי הפלמ"ח. במלחמת ששת הימים (1967) עברה המשפחה לרמת השרון. עסקה בהוראה בבית הספר "אמירים" במשך 11 שנים. מיד עם הגיעה לרמה"ש, התחילה אראלה בפעילות התנדבותית במשמר האזרחי ואח"כ גם בפס"ח ובמל"ח. בנוסף הצטרפה לפעילות בארגון "בנות ברית לשכת ארגמן". בשנת 1991 הרחיבה את תחומי התנדבותה גם ל"כפר עופרים", הכפר לאוטיסטים בוגרים והיא ממשיכה בהתנדבות זו גם היום. אראלה פעילה במיח"א, ארגון למען חרשים אילמים שם יוצרת, תופרת וסורגת פריטים הנמכרים בבאזרים שהכנסותיהם למימון פעילות למען חרשים אילמים. קיבלה תעודות הוקרה על פעילויותיה מבית הנשיא, ממסדר בנות ברית ומכפר עופרים על פעילותה למען אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים.

בטקס בו הוענק לה תואר "יקירת רמת השרון" בשנת 2007, נאמר:
"את אישה נמרצת ורבת פעלים, עשית רבות למען הקהילה ואת נכונה תמיד להושיט יד ככל הנדרש. את מלאה חיוניות, אנרגטית, אופטימית ויחד עם זאת צנועה וענוה. את משמשת דוגמא ומופת."

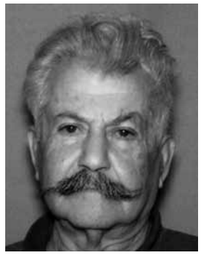

לבנברג שרה

יקירת רמת השרון
לשנת 2007

ילידת פולין, 1916. אלמנה, אם לארבעה ילדים, סבתא לשנים עשר נכדים ושמונה נינים. בתור נערה הדריכה קבוצות נוער ציוני והיתה חברת מערכת בעיתון "החלוץ הצעיר". עלתה ארצה בשנת 1935. נישאה בשנת 1938. בעלה היה איש ה"הגנה" ובביתם היה "סליק". בשנת 1987 הפכו הזוג לפנסיונרים ועברו לרמת השרון, לגור ליד ילדיהם. שרה ובעלה נרתמו לפעילות למען הזולת בבית מלינוב. כאשר הבעל נפטר, שיקמה שרה את עצמה בפעילות התנדבותית למען האחר. כאשר נפתח "מרכז היום לקשיש" במורשה, צעדה שרה פנימה. היא השתלבה באוכלוסייה זו והחלה לפעול לרווחתה, לקליטת חברים חדשים, ולסייע ככל האפשר. שרה השתתפה בתוכנית הבינדורית במסגרת "רמה" עם ילדים מחוננים מכיתות ו'. הפרויקט זכה לפרס משרד החינוך. שרה גם חזרה לתחביבה הישן, הכתיבה, והיא מעלה על הכתב רשמים, חוויות, מאמרים וכתבות על הגיל השלישי והחיים במרכז היום לקשיש. פרי עטה זוכה לפרסום רב במגאזין הגמלאים "דורות רמת השרון". בימי חג מזמינה שרה לביתה חיילים בודדים לחוג עם משפחתה את החג בארוחה החגיגית.

בטקס בו הוענק לה התואר "יקירת רמת השרון", בשנת 2007, נאמר:
"את אישה מיוחדת במינה, טובת לב ואוהבת אדם. נכונותך, מסירותך והתמדתך מביאים אותך להקדיש זמן ואנרגיה לטובת קשישי העיר".

סרור שבתאי

יקיר רמת השרון
לשנת 2007

יליד לבנון, 1929. נשוי לעדנה, אב לשלושה ילדים וסבא לעשרה נכדים. הגיע ארצה בגיל 14 כמשתתף במכבייה הראשונה. כשחזר לבירות החליט לעלות לארץ ישראל ללא הסכמת הוריו. יצא עם חברו לגבול. הוריו הזעיקו את משטרת לבנון, אך שבתאי וחברו הצליחו להגיע לקיבוץ משגב-עם ומשם בהסתר לחיפה. ניתנה להם תעודת זיהוי מזויפת, ומשם הם הגיעו להרצלייה וקיבלו עבודה כחקלאים ברמת השרון. בעקבות הצלחתו, הגיעה גם משפחתו מלבנון לרמת השרון. ב-1950 התגייס לצה"ל. עם שחרורו נהיה חקלאי עצמאי. ב-1954 התחתן עם עדנה, תושבת רמה"ש, ויחד עבדו בגידול תות שדה וירקות. ב-1968 נבחר לוועדה החקלאית ושירת את ציבור החקלאים בעיר. במקביל פעל למען עליית יהודי לבנון לישראל. שבתאי התנדב למשמר האזרחי והרבה לשמור על שדות רמת השרון. הוא פועל בהתנדבות בטיפוח גינת מועדון הקשישים ב"מרכז יום לקשיש" במורשה. בנוסף מעביר שבתאי עודפי מזון מאולמות אירועים ודואג לחלוקתם לנזקקים. בטקס בו הוענק לו תואר "יקיר רמת השרון", בשנת 2007, נאמר: **"אתה נעים הליכות, צנוע ומקרין סביבך חום אנושי. אתה משלב נתינה אמיתית עם רגישות, אכפתיות ואהבת הזולת, הבאים לידי ביטוי בתרומתך לקהילה."**

בר דגן מוטי

יקיר רמת השרון
לשנת 2008

יליד 1937. נשוי לברכה, אב לבת וסבא לשלושה נכדים. תושב רמת השרון משנת 1975. למד הנדסת אלקטרוניקה ותקשורת במכללת בזק בירושלים, תל"ם בפקולטה למנהל עסקים באוניברסיטת תל-אביב ולימודי מנהל עסקים בלונדון. שירת בצה"ל 31 שנים בחיל הקשר, בכל מסלול התפקידים מרמת הגדוד והחטיבה עד לתפקיד מפקד חיל הקשר האלקטרוניקה והמחשבים במטכ"ל ושוחרר בדרגת תא"ל בשנת 1988. משנת 1990 החל את פעילותו הציבורית וההתנדבותית בעיר. בין תפקידיו: יו"ר העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב, חבר מועצת רמת השרון ומנכ"ל המועצה, יו"ר המרכזים הקהילתיים ברמת השרון, יו"ר ארגוני המתנדבים ברמת השרון, יו"ר אגודת הספורט ברמת השרון, יו"ר מועצת ארגוני המתנדבים ברשויות המקומיות, סגן יו"ר המועצה הלאומית להתנדבות בישראל, יו"ר "צוות" במחוז השרון, סגן יו"ר "צוות" ארצי. משנת 2000, חבר בארגון "רוטרי" ופעיל חברתי בנושאי רווחה וחינוך בעיר. שימש מזכיר וגזבר המועדון ולאחרונה נשיא המועדון. כיום פעיל מוטי בר דגן בוועדות העירייה, כאיש ציבור. לאחרונה נבחר לתפקיד נגיד רוטרי ישראל האחראי על כל מועדוני רוטרי בארץ.

גאון רחל

יקירת רמת השרון
לשנת 2008

ילידת יוון, 1935, גדלה בבולגריה. אם לארבעה ילדים. אביה שימש כרב לקהילה היהודית. בפרוץ מלחמת העולם השנייה, כאשר נכנסו הגרמנים לבולגריה, הוטלו על היהודים גזרות קשות. למשפחתה לא הייתה אזרחות בולגרית, והשלטונות רצו לגרשם למחנה אושוויץ. באישון לילה עזבו את בולגריה לתורכיה, בעזרת ויזה שהושגה ממשפחת האם, תושבי תורכיה. רחל הגיעה ארצה בשנת 1944. נקלטה באמצעות עליית הנוער, למדה בתיכון והתגייסה לצה"ל. לימדה עברית את ילדי העולים במעברות. בערבים למדה הוראה בסמינר. נישאה לבני גאון ונולדו להם 4 ילדים: מיכל, משה, בועז ויואב. בשנת 1971 התיישבו ברמת השרון, בנווה רסקו. רחל נרתמה לפעילויות בהתנדבות. לקחה חלק פעיל בקהילה, הצטרפה ללשכת ארגמן של ארגון בני ברית, ואף שימשה כנשיאה. פעלה לחלוקת מלגות, התנדבה בגן ילדים, ובקבוצת "אוזן קשבת" בסיוע לקשישים ונזקקים. חברת הנהלת מתנ"ס "נווה רסקו" מזה שנים רבות. מפעילה עם משפחתה במתנ"ס את בית הכנסת הספרדי הפועל בראש השנה ויום הכיפורים, ומושך קהל רב. רחל מתרימה תרומות מהמתפללים המוקדשות לקהילה, ולמתן בסתר לנזקקים. קיבלה תעודת "מתנדבת מצטיינת" של המרכזים הקהילתיים.

גדעוני סומך עדנה

יקירת רמת השרון
לשנת 2008

ילידת איראן, 1935. הגיעה ארצה ב-1963 כתיירת ומייד התאהבה במדינה. חזרה לאיראן והחליטה לעלות לארץ ולהשתקע בה. לאחר כשנה עלתה לישראל. הכירה את בעלה, גדעון גדעוני ז"ל, חבר קיבוץ דליה, והם התחתנו ב-1968. נולד להם בן יחיד, אבנר. עדנה תושבת רמת השרון 27 שנים. עבדה שנים רבות ב"בזק". פעילה מאד בתחומי ההתנדבות ומסייעת לארגונים רבים. למעלה מ- 20 שנה עוסקת בהתרמות מהארץ ומחו"ל ל"אגודה למען החייל" ומסייעת במימון הוצאות סניף רמת השרון. משקיעה זמן ומאמצים לסייע לסובלים ממחלות קשות הזקוקים לסיוע ברכישת תרופות וציוד רפואי. בראש השנה ובחג הפסח מחלקת עדנה חבילות מזון וכסף למשפחות נזקקות מרובות ילדים. פעילה ומשמשת כיו"ר ארגון נשות עולי איראן. לקחה על עצמה לסייע לחיילים בודדים המגיעים ממשפחות נזקקות, ובנוסף משתתפת מזה מספר שנים במימון נסיעתם לפולין של תלמידים בני רמת השרון שאין ביכולת הוריהם לממן נסיעה חשובה זו. עדנה הצליחה לגייס כספים עבור חולים במחלות חשוכות מרפא להקל על סבלותיהם באמצעות ציוד עזר אישי. במלחמת לבנון הייתה שותפה פעילה בתרומה משמעותית לארגון 6000 חבילות שי עם מוצרי היגיינה, הלבשה תחתונה ומזון לחיילי צה"ל שלקחו חלק במלחמה.

עברי דוד

יקיר רמת השרון
לשנת 2008

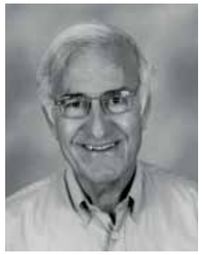
יליד תל-אביב, 1934. גדל בגדרה. נשוי ואב לשלושה בנים. תושב רמת השרון משנת 1962. התגייס לצה"ל בשנת 1952, עבר קורס טייס והוצב כטייס קרב. בהמשך שירותו בחיל האוויר, סיים קורס פיקוד ומטה, פיקד על טייסת מיסטר ומיראז'. פיקד על בית הספר לטיסה והיה אחראי להקמת בי"ס בחצרים. שימש ראש מחלקת מבצעים בחיל אוויר ופיקד על בסיס תל-נוף. למד הנדסה אווירונאוטית בטכניון. היה ראש מחלקת אוויר, ובאוקטובר 1977 מונה למפקד חיל האוויר התשיעי של צה"ל, תפקיד אותו מילא עד דצמבר 1982. לאחר שחרורו מונה ליו"ר דירקטוריון התעשייה האווירית וחברת אלתא. בין השנים 1983 - 1985 שימש כסגן הרמטכ"ל. במשך עשר וחצי שנים ניהל את משרד הביטחון. הקים את המועצה לביטחון לאומי, שימש כיועץ לביטחון לאומי לראש הממשלה ושגריר ישראל בארה"ב. דוד עברי סיים את השירות הציבורי ב-2002, לאחר כ-50 שנה, ומונה ליו"ר הדירקטוריון של אלול אסיה. ב-2003 מונה לנשיא בואינג ישראל וסגן נשיא לנושאים בינלאומיים בחברה. דוד עברי חבר הקוורטוריון של הטכניון, חבר הועד המנהל של האוניברסיטה העברית בירושלים, היה יו"ר ועדת החקירה לאסון המסוקים, שימש כיו"ר הדיאלוג האסטרטגי הביטחוני עם ארצות הברית. הקים את מכון פישר למחקר אסטרטגי אוויר וחלל ומשמש בו כיו"ר הדירקטוריון.

רוזנטל לזבניק עדינה

יקירת רמת השרון
לשנת 2008

ילידת תל-אביב, 1937. אם לשלושה ילדים וסבתא לחמישה נכדים. בוגרת תיכון "גימנסיה הרצליה". שירתה בצבא בגדנ"ע. לאחר הצבא נישאה. תושבת רמת השרון משנת 1967. עדינה מתנדבת פעילה במשך שנים רבות. היא פעילה מזה 30 שנה בלשכת ארגמן של "בנות ברית" בכל הפרויקטים ומשמשת גזברית וחברת הנהלה. 13 שנים התנדבה במעון למפגרים "לבצלר" בהרצליה, ניהלה מחסן ציוד לעולים ביפו, ולפני עשרים שנה הצטרפה לעמותת א.ל.ה. (אגודה למען האזרח הוותיק ברמה"ש), בה היא חברת הועד המנהל, יוזמת ופעילה בתחומים רבים. 15 שנה היא מתנדבת בארגון "סורופטימיסט" מועדון השרון והייתה גם נשיאת המועדון. עדינה התנדבה במרכזים הקהילתיים ברמת השרון במגוון תפקידים, היא פעילה ב"אגודה למלחמה בסרטן", ובמועצת נשים יישובית. יוזמת ומתנדבת שנים רבות בסניף "האגודה למען החייל" ברמת השרון, מסייעת בגיוס תרומות ומשאבים למען חיילי יחידות צה"ל. בנוסף היא חברה פעילה בפורום ארגוני המתנדבים ברמה"ש. תרומתה של עדינה מהווה מודל ומופת להתנדבות. היא פועלת ללא לאות ובמסירות ללא גבול במגוון תחומים רב.

שם-טוב גדעון

יקיר רמת השרון
לשנת 2008

יליד עיראק, 1935. אב לארבעה ילדים. בגיל 14 היה בדרך לארץ ישראל עם בני משפחה נוספים שהבריחו את הגבול לפרס. שם נתפס ע"י המשטרה והושלך לכלא בעבדאן. בהתערבות הקהילה המקומית שוחרר והועבר למחנה מעבר של בני נוער. בדצמבר 1949 עלה ארצה בסיוע הסוכנות היהודית. התחנך בבן שמן, נשלח לקיבוץ גבת, ועם עלית הוריו ארצה בשנת 1951, התאחד עם משפחתו ברמת השרון. מאז הוא תושב העיר. את פעילותו ההתנדבותית החל בגיל 16, אז אסף בני נוער צעירים ממנו ממעברת רמת השרון והעביר להם פעילות חינוכית. בשנת 1955 התגייס לצה"ל. עם שחרורו נבחר כחבר במועצת פועלי רמת השרון, תפקיד אותו מילא שנים רבות ובמסגרתו סייע לתושבי מורשה אשר הגיעו כעולים חסרי כל. בשנת 1959 נישא לבלהה ז"ל. גדעון אב ל-4 ילדים. בשנת 1984 הצטרף למועדון "רוטרי" ברמה"ש ובמהלך השנים שימש גם נשיא המועדון. במסגרת זו הוא פעיל בקהילה ומוביל יוזמות לרווחת הציבור. יזם ופעל להקמת קרן מלגות לסטודנטים תושבי העיר, תרם להצלחת פרויקט "רוטרי" בקרב תלמידי תיכון בעיר והוביל את פרויקט תל"מ בחטיבות הביניים. בשיתוף אגף הרווחה הוא פועל בימים אלו להקמת מרפאת שיניים לציבור הנזקק ברמת השרון. יזם הקמת גן ציבורי בשיתוף העירייה ע"ש אשתו, בלהה ז"ל.

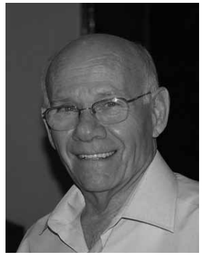

ברוכזלר שרה

יקירת רמת השרון
לשנת 2009

ילידת 1925 בברלין. עלתה לארץ בשנת 1933.
נישאה בשנת 1945 לאריה. אימא לשתי בנות, סבתא לשמונה וסבתא רבא ל- 2.
גרה ברמת השרון כ - 30 שנה.
בשנת 1967 הצטרפה לארגון "בני ברית" שם היא מתנדבת עד היום. מילאה בארגון מגוון רחב של תפקידים ושימשה גם כנשיאת לשכה ויו"ר בנות ברית הארצית.
עם תחילת העלייה הגדולה מבריה"מ הקימה את פרויקט "יולדת במולדת" - ארגון המסייע לעולות חדשות בודדות היולדות לבד ללא בן זוג. שרה הפכה את ביתה הפרטי למחסן למוצרים בסיסיים לתינוק. חלק מהמוצרים רכשה בכספה וחלק השיגה מתרומות. כל יולדת עולה בודדה קיבלה משרה סל מוצרים עם חיוך ומילה טובה. שרה המשיכה בפרויקט גם ליולדות נזקקות - לאו דווקא עולות חדשות. בנוסף אימצה שרה ילדים במוסד סגור, ביקרה אותם בחגים ודאגה לציוד בסיסי שחסר להם.
בשנים האחרונות עוסקת שרה בתרומה ללוחמי משמר הגבול שהפכו "לחיילים שלה". היא אימצה גדוד לוחמים באזור ירושלים ועוד גדוד בצפון, הקימה מועדון כושר, ארגנה מלגות לחיילים וכן סיוע לשוטרי מג"ב ובני משפחותיהם. שרה דואגת גם לימי כיף לחיילים במרכז הספורט באונ' ת"א ובחמי געש. ביום הולדתה ה- 80 קיבלה מנציג משמר הגבול תשורה על פועלה וכונתה "אמא של משמר הגבול". השנה שרה אירחה בבית יד לבנים בעיר את טקס חלוקת המלגות לחיילי משמר הגבול.

גבר משה

יקיר רמת השרון
לשנת 2009

יליד 1932. נשוי, אב לשלושה וסבא לתשעה. תושב העיר משנת 1970.
עבד במגוון תפקידים: ניהול שיווק ומכירות בחברות ציבוריות ופרטיות, דובר מכון התקנים הישראלי, פרסומאי בכיר בחברות פרסום ויח"צ, עיתונאי בידיעות אחרונות, שרות קבע בצה"ל 5 שנים בתפקידי הסברה, עיתונאות ועריכה, דובר ארגון הליונס, עורך המגזין "עשה זאת בעצמך", כתיבה ועריכה לספרי מחזור ליחידות מובחרות בצה"ל.

מתנדב פעיל משנת 2004 ברמת השרון:

עורך מגזין "דורות" - תחקירן, מראיין כותב ומצלם.
עורך ראשי הספר "בדמייך חיי" - עדויות של ניצולי שואה תושבי העיר.
פעיל בטלוויזיה הקהילתית - בתפקיד תחקירן, במאי ומראיין.
תחקיר ובימוי סרט דוקומנטארי בהשתתפות ניצולי שואה תושבי העיר.
חבר הועד המנהל של עמותת א.ל.ה. חבר בפורום "גיל הזהב" רמת השרון. חבר ועדות היגוי בתחומי רווחה וקהילה בעיר.
פעיל באגודה לתרבות הדיור. מלווה פרויקטים לגיל השלישי ("קפה אירופה", מרכז יום לקשיש). עורך ומשכתב את אתר "גיל הזהב" בתוך אתר העירייה.

זכרון תמר

יקירת רמת השרון
לשנת 2009

ילידת טוניס, 1938. אלמנתו של אשר ז"ל. אימא לחמישה וסבתא לנכדים. תושבת העיר למעלה מ-50 שנה. נולדה בטוניס לבית משפחת כהן - יהונתן ובגיל 18 עלתה לארץ. היא נישאה לאשר זכרון ז"ל והם הקימו את ביתם בנוה מגן. לצד הקמת המשפחה עסקו תמר ואשר בפעילות ציבורית רבה לאורך השנים. הנתינה והעזרה לזולת היו נר לרגליהם והיוו ערך מוביל אותו הנחילו גם לילדיהם.
אשר ותמר סייעו בקליטת העלייה הגדולה של עולי אפריקה בראשית שנות ה- 60. הם סייעו לעולים בתקופתם הראשונה בארץ וליוו אותם במציאת עבודה, התמודדות מול הבירוקרטיה, ייעוץ בנושאי דיור ואפילו ברכישת מוצרי מזון בסיסיים. הם סייעו גם לעולים הוותיקים בנוה מגן ובמורשה.
תמר עבדה כחשבת שכר במתנ"סים וגם במסגרת זו סייעה לעובדים לשמור על זכויותיהם, במיוחד לעובדים קשיי יום מאוכלוסיות חלשות.
מאז יצאה לגמלאות מתנדבת תמר באופן קבוע לפי צרכי הקהילה:
במוזיאון הגיאולוגי – מתנדבת תמר פעם בשבוע ומסייעת לפי צרכי המקום.
בבינגודית בבית חב"ד מסייעת תמר במיון בגדים ובקשר עם הנזקקים.
תמר מתנדבת **בפרויקט "אוזן קשבת" –** בשיחות טלפוניות עם קשישים בודדים וכן משמשת כמגשרת במסגרת **הגישור הקהילתי** המופעל ע"י המרכזים הקהילתיים. בנוסף תמר מתנדבת בגמילות חסדים לאנשים פרטיים ובמתן בסתר - הכול למען קהילת רמה"ש.

סדובסקי עקיבא

יקיר רמת השרון
לשנת 2009

בן 74. תושב רמת השרון מזה 22 שנה. נשוי למרים, אב לשלושה ילדים וסב לשישה נכדים.
טכנאי אלקטרוניקה במקצועו. סיים את לימודיו בביה"ס מקס פיין ועובד בתחום למעלה מ - 40 שנה כעצמאי.

פעילות התנדבותית:
חבר בהנהלת מתנ"ס אלון למעלה מ - 20 שנה. אדם פעיל ומעורב שתמיד מוכן לעזור בכל. מיוזמי ושותפי "היום הירוק" במתנ"ס אלון.
עקיבא הוא בין המתנדבים מקימי המרכז לגישור קהילתי ומאז הקמת המרכז פעיל בו כמגשר מתנדב ואף משמש כיו"ר בפורום שולחן עגול.
בנוסף חבר עקיבא "במושבה נקייה", והיה פעיל שנים רבות גם במשמר האזרחי בישוב.
לפני שנתיים היה שותף לצוות תכנון פרויקטים בינדוריים במינהל גיל הזהב.
מתנדב בפרויקט קהילה תומכת - מבקר פעם בשבוע קשישים בודדים ומהווה אוזן קשבת עבורם.

גלייזר גיטי

יקירת רמת השרון
לשנת 2009

ילידת קנדה, 1930. עלתה לארץ בשנת 1964. תושבת העיר משנת 1966. גיטי עסקה בהוראה בסמינר הקיבוצים. בשנת 1975 הצטרפה לצוות המורים של מח' החינוך של צה"ל ולימדה חיילים עד שנת 1995, אז פרשה לגמלאות. גיטי מתנדבת 14 שנים בארגון "עזרה" רמת השרון ועושה רבות במסגרת הארגון. כיום משמשת יו"ר הארגון.
במסגרת פעילות בארגון סייעה להקמת "התחושון" במתנ"ס קרית הצעירים. התחושון מעניק פעילות חוויתית לילדים עם צרכים מיוחדים.
בנוסף מסייע סניף עזרא בראשותה לילדים הזקוקים לתגבור באנגלית.
היא באופן אישי בין המתנדבות הותיקות הפועלות במרכז הלמידה והעשרה - מועדון 2000 במתנ"ס אלי כהן, מורשה. היא רתמה את חברותיה מארגון "עזרה" להתנדב לטובת בני הנוער במורשה. בזכות פעילותה ותרומתה נרכשו ספרי לימוד באנגלית ובחודש מרץ יתקיים קונצרט התרמה ביוזמתה שחלק מהכנסותיו יוקדשו למקום.

גור עדנה

יקירת רמת השרון
לשנת 2009

ילידת הארץ, 1933. גדלה במושבה מגדל. תושבת רמת השרון משנת 1965.
עבדה שנים רבות במועצה הלאומית למניעת תאונות והייתה ממקימות הסניף לבטיחות דרכים ברמת השרון. פעילה בארגון הסניף, בגיוס מתנדבים, גיבוש תוכניות עבודה שנתיות וסיוע לסניף מול המנהל לבטיחות בדרכים של משרד התחבורה.
במקביל מתנדבת עדנה למעלה מ - 20 שנה במל"ח רמת השרון ומשמשת כמתנדבת אחראית ללשכת המידע שתפתח בעת הצורך בבניין "מועצת הפועלים".
עדנה מסייעת בגיוס מתנדבים לפעילותה בלשכה.
מזה 12 שנים מתנדבת עדנה בבית מלינוב במגוון תפקידים (עוזרת למנהל מכללת א"י, פיתוח המערך התרבותי כולל ייזום ביקורים מודרכים במוזיאונים וגלריות וכן סיורים לימודיים בת"א).
בנוסף להיותה אימא וסבתא מסורה היא דואגת ומטפלת בשתי עולות מרוסיה, בנות משפחה רחוקות הגרות בחיפה.

ד"ר נאור גדעון

יקיר רמת השרון
לשנת 2009

יליד צ'כיה, 1929. נשוי ואב לשניים.
עלה ארצה בשנת 1939. בעל תואר שני במנהל ציבורי וממשל מאונ' קלדמונט, קליפורניה, ארה"ב ותואר ד"ר במדעי החברה של אונ' סירקיוז, ניו יורק, ארה"ב.
לד"ר נאור ניסיון ופעילות אקדמאית רבת שנים בתחום ההוראה (באונ' העברית - המחלקה למדעי המדינה, אונ' ת"א - המחלקה ללימודי חו"ל, אונ' חיפה - החוג למדעי המדינה).
מילא תפקידים ציבוריים רבים:
שימש כראש עיריית קריית גת, משנה למנכ"ל משרד העבודה, מנכ"ל מכון היצוא הישראלי ועוד. בתחום העסקי שימש כעוזר מיוחד למנכ"ל שיכון עובדים, ניהל מפעלים ביניהם "עוף ירושלים", "ירדן" ועוד...
ד"ר נאור הוציא חוברות ומאמרים רבים בנושאים רבים. הוא זכה ב"פרס המחקר" של הכנס הארצי השישי של המנהל המקומי בשנת 1974. בשנת 2001 הקים גדעון את עמותת נמ"ג. ייעודה של העמותה היא לסייע לחולי ניוון מולקולארי (מחלה הגורמת לאיבוד הראייה עד כדי עיוורון) בהתמודדות עם המחלה, הדרכתם והחזרתם לתפקוד עצמאי (עם ולמרות המחלה).
בעמותה נמצאים כיום 1,500 איש. זהו ארגון ארצי הפועל בארבעה סניפים. אחד מהם ממוקם ברמת השרון. ד"ר נאור הוא יו"ר העמותה. בין פעילויות העמותה: קבוצות תמיכה לחולים ולבני משפחותיהם, ימי עיון, כנסים, הנחות למיניהן על עזרים ועוד.

שיינפלד אברהם

יקיר רמת השרון לשנת 2009

יליד סרביה, 1936. עלה ארצה בשנת 1951. אלמן, אב לארבעה בנים וסב לשבעה נכדים. תושב העיר משנת 1955. למד עבודה סוציאלית ומשפטים באונ' העברית.
בשנת 1966 הוסמך כעורך דין. עבד כעו"ד עצמאי ועסק במכלול תפקידים בעבודה סוציאלית. ב - 1979 נבחר לכהן כשופט בית משפט השלום (לנוער). ב - 2001 מונה לכהן כנשיא בית המשפט לנוער בבית משפט השלום בת"א. ב - 2002 מונה לשופט בית המשפט המחוזי.
בין השנים 79-1978 כיהן בהתנדבות כנשיא מועדון רוטרי. בתקופה זו גייס כספים להקמת עמותת א.ל.ה. הפועלת למען גמלאי העיר, סייע להקמת מרכז היום לקשיש ברח' הרב קוק ואף שימוש כיו"ר העמותה.
בין השנים 2008-2007 שוב כיהן כנשיא מועדון רוטרי ותרם רבות בתחומי החינוך והרווחה.

"מה שעשינו למען עצמנו נשכח, מה שעשינו למען אחרים ולמען העולם – הוי לנצח". (אלברט פיין)

יצחק בן דב
חיה קולודנר
רינה שעשוע חסון
אפרים רז
עמנואל שפר
רפאל בראל
יהודה מנור
יעקב אבן עזרא
ניסים פרג
יונה בלזברג
יונה ליפשיץ
אבלין ששון
איזי רהב

יקירי רמת השרון בשנים 2012-2010

תא"ל (מיל) בן דב יצחק

יקיר רמת השרון
לשנת 2010

יליד הארץ, 1932. נשוי, אב לשלושה וסבא לשמונה. תושב העיר משנת 1963.
מהנדס במקצועו. ניהל פרויקטים בתחום הבינוי בצבא ובשוק האזרחי בארץ ובעולם. בין השנים 1976-1972 שימש כקצין הנדסה ראשי בצה"ל. במסגרת שירותו בצה"ל בנה שדות תעופה צבאיים בארץ ובאתיופיה, ייעץ באפריקה ובדרום אמריקה ועוד. השתחרר מצה"ל ב- 1976 בדרגת תת אלוף.
לאורך השנים מילא יצחק תפקידים ציבוריים רבים ברמה הארצית בתחום הניהול והבינוי כגון: מנכ"ל "כור מתכת בע"מ", מנהל פרויקטים ב"אזורים / כלל תעשיות בע"מ", יועץ לרשות הנמלים והרכבות ועוד... ברמת השרון הוא יזם את בניית שכונת נווה רום א',ב',ג'.
יצחק פועל בהתנדבות מזה כ - 10 שנים במערך המל"ח ומשמש ראש מטה ב' במצבי חירום בעיר. בנוסף יצחק מתנדב כחבר בוועד המנהל של עמותת א.ל.ה כ- 5 שנים ובשנתיים האחרונות משמש כיו"ר העמותה.
יצחק פועל רבות לטובת האוכלוסייה המבוגרת בעיר. הוא חבר בועדת ההיגוי היישובית המלווה את בנייתו של אגף חדש לקשישים תשושי נפש ותורם מהידע הרב שרכש בצבא ובאזרחות. יצחק פועל לקידום יוזמות ותפיסות חדשניות בנושא הגמלאים והעלאתם לסדר עדיפות יישובי גבוה.
יצחק קיבל תארי כבוד רבים בארץ ובחו"ל.

קולודנר חיה

יקיר רמת השרון
לשנת 2010

יליד ארה"ב 1935. נשואה ואם לארבעה ילדים, סבתא לארבע עשרה נכדים, סבתא רבא לנינה.
עבדה כמורה, אח"כ למדה פסיכולוגיה שימשה במשך שנים כיועצת חינוכית וחברת הנהלת תיכון רוטברג. ב- 20 שנה האחרונות משמשת גם כמטפלת משפחתית. זכתה בפרס הייעוץ החינוכי לשנת 1999 של אגודת היועצים החינוכיים בישראל.
מ- 1975 מקדישה את זמנה לפעילות למען הקהילה.

פעילות התנדבותית (מ- 1975 ועד היום)
מתנדבת במשמר האזרחי רמה"ש, מתנדבת בער"ן, חברת ועדת חינוך במועצה המקומית רמה"ש, יו"ר אגודת היועצים החינוכיים בישראל, חברת צוות בריאות הנפש מל"ח רמת השרון, מראיינת ניצולי שואה (פרויקט שפילברג), מתנדבת בבטיחות בדרכים ברמת השרון, מראיינת ניצולי שואה ביד ושם, מתנדבת של משרד הביטחון - מבקרת משפחות שכולות ואלמנות צה"ל (רמה"ש / הרצליה), מתנדבת במועצת נשים יישובית ברמה"ש, פעילה בארגון "עזרה" רמת השרון.

רז אפרים

יקיר רמת השרון לשנת 2010

יליד הונגריה, 1914. נשוי ואב לשניים. סבא ל - שני נכדים וסבא רבא לחמישה נינים. תושב העיר 60 שנה. גדל בוינה ולמד כימייה באנגליה. ב- 1939 עלה לא"י כמעפיל. היה פעיל בהגנה ומפקד אזורי של הגליל המערבי. שירת בצה"ל. עבד בנציבות המים והיה אמון על זכויות המים בישראל.

אפרים הוא אחד האנשים המרכזיים במערך שירותי השיקום הניתנים בישראל לאנשים עם נכויות. הוא בין הראשונים שהעלה את נושא הדאגה לנכה וההכרה בו כאדם יוצר ואזרח שווה זכויות.

בשנת 1958 היה ממקימי שתל"ם, ארגון הורים לילדים הלוקים בשיתוק מוחין ועמד בראשו (בעקבות הולדתה של נועה, בתו שלקתה בשיתוק מוחין). הוא יזם את הקמת גן ובי"ס לילדי C.P. בשנת 1963 הקים "מפעל מוגן", ראשון בסוגו בארץ, המספק תעסוקה לנכים קשים.

בשנת 1964 התאחדו שני ארגוני הנכים למסגרת חדשה "איל"ן" (ארגון ישראלי לילדים נפגעים) ואפרים שימש הגזבר הראשי והמשיך לפעול וליזום בתחום. הוא הוביל לפיתוח דרכי פעולה חדשות לשיפור שירותי השיקום ולהקמת מגוון בתי מגורים, מוסדות ומפעלי תעסוקה מוגנים ברחבי הארץ: "הבית לנכים צעירים" בנתניה, "מעון הנכים בגילה" בירושלים ו"בית ונצואלה" בת"א, הם חלק ממפעליו. כיום הוא פעיל במיוחד ב"בית מליכסון" מפעל מוגן ומשוכלל המספק תעסוקה ל- 120 נכים באזור ת"א. הוא משמש כגזבר הראשי, משתתף פעיל בישיבות ומשמש כאב רוחני לעובדי המפעל. אפרים, שהיה ממקימי ארגון הגג של הנכים, ממשיך גם היום בגילו המתקדם (מעל 95) להיות הרוח החיה בעשייה למען הנכים. כל פעילותו נעשתה בהתנדבות מלאה ובשנת 2000 קיבל את אות הנשיא למתנדב ואת אות יקיר איל"ן.

עו"ד שעשוע חסון רינה

יקירת רמת השרון לשנת 2010

ילידת בולגריה, 1935. נשואה, אם לשלושה. עלתה לישראל בעליית הנוער ב- 1949. סיימה לימודים משפטים באונ' העברית. מ- 1962 חברת לשכת עורכי הדין. עובדת כעו"ד עצמאית המתמחה בתחומי: מעמד האישה, דיני משפחה, עמותות ומלכ"רים, דיני עבודה ועוד. במהלך השנים מילאה שורה של תפקידים ציבוריים בהתנדבות:

אירגוני נשים:
יועצת משפטית לויצ"ו ולנעמת בנושא מעמד האישה. במסגרת זו ייעצה בהתנדבות גם לנשים מוכות, ממייסדות שדולת הנשים, יו"ר הצוות המשפטי של שדולת הנשים חברת המועצה הלאומית למעמד האישה.

ברשות מקומית:
חברת המועצה המקומית רמת השרון: יו"ר ועדת מכרזים, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה.

בלשכת עורכי הדין:
חברת המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין, שופטת וסגן נשיא בית הדין המשמעתי הארצי, מייסדת ויו"ר ראשונה של הועדה למעמד האישה ולמעמד עורכת הדין (של הלשכה).

פעילות חברתית:
יו"ר המועצה לקידום שי"ל (שירות ייעוץ לאזרח) מייסדת ומנכ"ל ראשונה של מנהיגות אזרחית (המגזר להתנדבות ומלכ"רים) הובילה את הארגון מנהיגות אזרחית להיות הגורם המוביל בתחום האזרחי והחברתי בישראל.

פעילות ציונית:
חברת ועדת הבחירות המרכזית לקונגרס הציוני העולמי. שופטת בבית הדין הציוני העליון של ההסתדרות הציונית העולמית. פעילה מזה 20 שנה במסגרת "אגודת האו"ם בישראל" בהתנדבות מלאה ומשמשת כסגן נשיא הפדרציה העולמית של אגודות האו"ם - ארגון החבר האזרחית היוצץ לאו"ם. מכהנת כסגן נשיא וחברת הנהלה בפדרציה העולמית של אגודות האו"ם (WFUNA). מייצגת את עמדותיה של ישראל בפורומים בינלאומיים (פעילות הסברה).

שפר עמנואל

יקיר רמת השרון לשנת 2010

בן 87. נשוי ואב לארבעה . סבא לשבעה נכדים. תושב העיר מזה 33 שנה.
יליד פולין (היום אוקראינה), כתינוק היגר עם הוריו לגרמניה ואח"כ לצרפת. בגיל 11 חזר לפולין ובגיל 16 החל בנדודיו לרוסיה בבריחתו מאימת השואה.
בתום מלה"ע השניה חזר לפולין שם הקים, שיחק ואימן קבוצת כדורגל יהודית שהתקדמה והגיעה על לליגה השניה. הפולנים לא ראו בעין יפה קיום מועדון כדורגל יהודי בליגה גבוהה ולכן עמנואל הגיב במהירות ועלה לארץ בשנת 1950. החל דרכו כשחקן בהפועל חיפה ואח"כ בפועל כ"ס.
ב - 1958 היה בין שלושה מאמני הכדורגל הישראלים הראשונים שלמדו בביה"ס היוקרתי למאמני כדורגל בגרמניה. בשובו לישראל חולל מהפכה בגישתו לאימון שחקנים וקבוצות. שימש כעוזר מאמן ומאמן נבחרת ישראל (בין השנים 1970-1968, 1980-1978). שפר אימן 7 קבוצות בליגה הראשונה בארץ אבל עיקר הצלחתו היתה בזירה הבינלאומית.
ב - 1964 אימן את נבחרת הנוער של ישראל והוביל אותה לזכייה בגביע אסיה. הישג נוסף של הנבחרת בהדרכתו היה הופעתה של הנבחרת בטורניר הכדורגל של אולימפיאדת מקסיקו 1968. הנבחרת העפילה לרבע הגמר וכמעט ניצחה את בולגריה (המשחק הוכרע בסוף בהגרלה) בהדרכתו הצליחה נבחרת ישראל להעפיל לטורניר הגמר של גביע העולם בכדורגל - מונדיאל 1970.
שפר עמד בראש בית הספר למאמנים בוינגייט שהכשיר דורות של מאמנים. הקים קרן מלגות המעניקה מלגות שנתיות לכדורגלנים צעירים וכישרוניים. ב - 2006 באליפות העולם בכדורגל בגרמניה קיבל יחד עם עוד 9 אישי כדורגל בולטים מהעולם, תעודת הערכה על תרומתו לכדורגל.